Ay Işığında Kervan

Yavuz DEMİRKIRAN

Ay Işığında Kervan

Yavuz DEMİRKIRAN

Sıcak bir çöl diyarında, bir kervan yalnızca yıldızlar ortaya çıktığında yolculuk ederdi. Kervanın lideri Amara, koyu mavi bir başörtüsü ve kırmızı şeritli uzun bir hardal rengi cübbe giyerdi. Göğsünde deri bir harita çantası ve elinde ahşap bir yürüyüş asası taşırdı. Her akşam gökyüzünü inceler ve gecenin yolculuğunu planlardı. Kervan yıldızların altında yolculuk etmeyi çok severdi.

Genç izci Tarık, kemerinde pirinç bir fener ve omzunda bir halat kangalıyla önden yürürdü. Yeşil tuniği koşarken dalgalanırdı. "Bu gece yıldızlar çok parlak!" diye arkasına seslenirdi. Hikâye anlatıcısı İnci Nine, altın yıldızlı mor şalıyla vagonda otururdu. Eşek Pip, kırmızı koşum çıngırakları hafifçe şıngırdayarak ağır ağır yürürdü. Herkes mutluydu.

Amara yolcuları topladı. "Bu gece eski kuyuya gidiyoruz," dedi haritayı işaret ederek. "Fener adlı parlak yıldızı takip edeceğiz ve uzun ağacın yanından geçeceğiz." Çocuklar dikkatle dinlediler. İnci Nine onlara yıldızların adlarını öğretti, gümüş örgüleri sallanıyordu. Pip sanki anlıyormuş gibi hafifçe anırdı. Kervan huzurlu bir yolculuğa hazır olarak yola çıktı.

Gece açıktı ve yıldızlar küçük lambalar gibi pırıldıyordu. Uzun ağacı ilk gören Tarık oldu. "İşte orada!" diye bağırdı, yeşil gözleri parlıyordu. Amara haritasını kontrol etti ve gülümsedi. "Aferin Tarık. Şimdi büyük kayaya doğru gidiyoruz." Kervan, Pip'in çıngırakları hafif bir ritim tutturarak istikrarlı bir şekilde ilerledi. İnci Nine yıldızlar hakkında bir şarkı söyledi.

Aniden, yoğun bulutlar gökyüzünde yuvarlandı. Yıldızları dev gri bir battaniye gibi örttüler. Gece çok karanlık oldu. "Fener yıldızını göremiyorum!" diye haykırdı Tarık. Çocuklar birbirine sokuldu. Pip durdu ve uzun kulaklarını oynattı. Amara ahşap asasını kaldırdı. "Endişelenmeyin," dedi sakince. "Yolumuzu bulmanın başka yolları da var."

Amara herkesi yanına çağırdı. "Bunun için plan yapmıştık," dedi. "İşaretleri kullanacağız. Tarık, uzun ağacı bulabilir misin?" Tarık fenerini yükseğe kaldırdı. Karanlığa bakarak önden yürüdü. Kısa süre sonra arkasına seslendi: "Uzun ağacı görüyorum! Hemen ileride!" Kervan sevinçle bağırdı. Amara ağacı haritasında işaretledi. "Şimdi büyük kayayı arıyoruz," dedi.

Tarık uzun ağaca kadar öncülük etti. Dalları rüzgârda gıcırdıyordu ama ağaç sapasağlam duruyordu. İnci Nine çocuklara, "Bu ağaç hepimizden yaşlı. Nice kervanın geçişini görmüş," dedi. Pip burnunu ağaç gövdesine sürttü, herkes güldü. Amara, "Buradan doğuya, büyük kayaya doğru dönüyoruz. Yavaş gidelim ve birlikte kalalım," dedi.

Bulutlar yoğun kaldı ama kervan ilerlemeye devam etti. Tarık feneri sallanarak önden yürüdü. İnci Nine'nin anlattığı eski hikâyeleri hatırladı. "Büyük kaya uyuyan bir deveye benziyor," dedi. "Görünce tanıyacağım." Amara başını salladı. "Doğru. Gözlerini açık tut." Diğerleri Tarık'ın sesini duymak için yakından takip ettiler.

Bir süre sonra Tarık durdu. "Bir şey görüyorum!" diye bağırdı. "Büyük kaya!" Kervan hızla ilerledi. Kaya kocaman ve yuvarlaktı, tıpkı uyuyan bir deve gibi. Amara haritasını yeniden kontrol etti. "Mükemmel," dedi. "Buradan eski kuyuya kısa bir yürüyüş kaldı." Yolcular Tarık'ın sırtını sıvazladılar. Pip'in çıngırakları sevinçle şıngırdadı.

Ama kuyuya giden yol zorluydu. Birçok dönemeç ve yumuşak kum vardı. Amara herkesi topladı. "Dikkatlice plan yapmalıyız," dedi. "Tarık, fenerinle önden git. İnci Nine, bir hikâyeyle çocukları sakin tut. Pip, fazla fenerleri taşı ki hepimiz görebilelim." Herkes başını salladı. Bir takım olarak çalıştılar.

Tarık yavaşça yürüdü, fenerini yüksekte tuttu. Arkasına seslendi: "Burada zemin sağlam!" Amara güvenli noktaları haritasında işaretledi. İnci Nine, yolunu evine bulan cesur bir eşek hakkında bir hikâye anlattı. Çocuklar kıkırdadı. Pip daha dik duruyor gibiydi. Adım adım, kervan işaretleri ve birbirlerinin seslerini takip ederek karanlık geceden geçti.

Aniden Tarık bağırdı: "Bir ışık görüyorum! Eski kuyu!" Kervan hızla ilerledi. Orada, kuyunun yanında küçük bir lamba parlıyordu. Amara gülümsedi. "Başardık!" dedi. "Planlamamız ve takım çalışmamız sayesinde yıldızlar olmadan da yolu bulduk." Herkes sevinçle bağırdı. Pip yüksek sesle anırdı, çıngırakları çınladı.

Kuyunun yanına yerleştiler. İnci Nine sıcak ekmek dağıttı. Tarık herkese uzun ağacı ve büyük kayayı nasıl gördüğünü anlattı. "Harika bir izciydin," dedi Amara. "İnci Nine de moralimizi yüksek tuttu. Pip de görebilmemiz için fenerleri taşıdı." Çocuklar başlarını salladı. "Hepimiz yardım ettik," dediler. Gece sıcak ve dostça hissettirdi.

Dinlenirlerken bulutlar dağılmaya başladı. Yıldızlar birer birer ortaya çıktı. "Bakın!" diye bağırdı Tarık. "Fener yıldızı geri döndü!" Amara gökyüzünü işaret etti. "İşte Eşeğin Kulağı dediğimiz yıldız da orada," dedi Pip'e göz kırparak. Herkes güldü. İnci Nine bir şükran şarkısı söyledi. Kervan kendini güvende ve mutlu hissetti.

Amara çocukları kuyunun etrafında topladı. "Bu gece önemli bir şey öğrendik," dedi. "Yıldızlar saklansa bile, önceden plan yapar ve birlikte çalışırsak yolumuzu bulabiliriz." Çocuklar başlarını salladı. Tarık ekledi: "İşaretler de yardımcı oluyor!" İnci Nine aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Hikâyeler de bizi cesur tutar," dedi. Pip çocuklara sevgiyle sokuldu.

Kervan şafak sökene kadar dinlendi. Sonra toparlandılar ve bir sonraki geceye hazır olarak yolculuklarına devam ettiler. Gökyüzünde ne olursa olsun birbirlerine güvenebileceklerini biliyorlardı. Böylece, takım çalışması ve dikkatli planlamayla, yıldızların altında ya da yıldızsız, gece boyunca güvenle yolculuk ettiler. Ay ışığındaki kervan mutlu ve güçlü bir şekilde ilerledi.